

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

Το μακρύ της ζωής μου ρεμπέτικο

Ανέστος

Τι έγινε, τι έχεις;

Κούλα

Ποιά ήταν αυτή;

Ανέστος

Ποιά;

Κούλα

Αυτή με το λουλούδι...

Ανέστος

Και που να ξέρω;

Κούλα

Μοίραζες όμως τα φιλιά σου...

Και δε την ξέρεις;

Έτσι ρε φίλε, σκορπάς φιλιά παντού;

Και γω τι ρόλο παίζω;

*(τσιρίζει η Κούλα, γεμάτη ζήλεια)***Ανέστος**

Δεν είμαστε καλά, μου φαίνεται... δε ξέρω, πελάτισσα ήταν..

Κούλα

Εγώ στόπα και τις προάλλες, σ' αγάπησα ρε...

Από δώ και πέρα τέρμα οι γλύκες

με τις πελάτισσες

Τ' ακούούούούούζζζζ;;;

ΤΕΡΜΑ είπα!!!

Ανέστος

Δε κατάλαβες καλά Σκουλαρικού

Σε μάζεψα από το δρόμο

Εισαι κυρά διπλα μου

Καθάρισα για πάρτη σου με το Μπτσάρα

Το πήρε το πουγκί του γεμάτο

Είσαι δική μου τώρα!

Και δε με νοιάζει τι λές και τι όχι

Σ' αγόρασα!!!

Γι αυτό βούλωστο

Και μη ξανακούσω

Τέτοιες μαλακίες

Σ' όποιαν γουστάρω θα στέλνω φιλιά

Τι νομισες δηλαδή

Είμαι 25 χρονών

Θα τελειώσει η ζωή μου με τη Σκουραλικού;

Γελιέσαι..

Και άσε με τώρα...

Γιατί δεν είμαι καλά

Και θα τη πέσω

Και κοιτα άν έχεις ορέξεις

Ρίξε κρυο νερό πάνω σου

Εγώ πέφτω για ύπνο

(Ο Ανέστος ξεγδύνεται και πέφτει να κοιμηθεί...)

Η Κούλα τρέμοντας απο τα νευρα της, όταν κοιμηθηκε σηκώνεται και πάει στη τσάντα της.. βγάζει απο μέσα ένα μικρό νάυλον σακουλάκι με μια άσπρη σκονη μέσα... τον πλησιάζει και καθώς κοιμάται του ρίχνει μέσα στα ρουθούνια του καθώς εισπνέει λίγη από τη σκόνη... μετά στέκεται όρθια στο κάτω μέρος του κρεβατιού κοιπάζοντας προς το κοινό και λέει...)

Κούλα

Ηλίθιεε!!!!

Μ' αγόρασες...

Ομως δε πήρες καλό πράμα και θα το μάθεις

πολύ γρήγορα

Κι ο Μπτσάρας σουδωσε το πουγκί...

Σουδωσε το πουγκί..

Δε θα σ' αφήσω να φύγεις από μένα

Το πουγκί που πήρες

Ήταν η τιμή σου

Εσύ πούλπες τον εαυτό σου, τη ψυχή σου

Ομως εγώ σουδωσα τη καρδιά μου

Σουδωσα την καρδιά μου

Τ' ακούούούούζζζζ;;;

Σ' αγαπώ καθίκι

Σ' αγαπώ!

Μπορεί νάμαι καμπαρετζού...

Μια τσούλα του πεζοδρομίου...

Αλλά είμαι άνθρωπος

Έχω καρδιά και αισθήματα

Και αυτή τη μία μου καρδιά στην έδωσα

Αυτή τη μία μονο σε σένα

Τόσα χρόνια έδινα το άψυχο κορμί μου

Ασέληγαν πάνω σ' αυτό όλοι οι ξέμπαργκοι

του λιμανιού

Αλλά πήραν αυτό το κορμί

Την καρδιά μου στην έδωσα εσένα

Από σήμερα εκτός από το σώμα σου

Παίρνω και τη σκέψη σου

Παίρνω το μυαλό σου

Παίρνω τη ζωή σου στα χέρια μου

Αν είπαν τις Σμυρνιές παστρικές και φοβήθηκες

Σμυρνιός και σύ

Τώρα θα γνωρίζεις και τη Βουρλιώτισσα

Τη Σκουλαρικού ναί... τη Σκουλαρικού

Τώρα θάσαι δικός μου

Θα σέρνεσαι στα πόδια μου

Θα με παρακαλές

Θα εξαρτάσαι από μένα

Και από το φάρμακο της Σμυρνιάς...

(Το άλλο πρωί σηκώνεται ο Ανέστος παραπατώντας και ζαλισμένος... φαίνεται ότι κρυνώνει και κρατάει με τα χέρια του τα μπράτσα του...)

Ανέστος

Τι μου συμβαίνει Κουλα; Κρυνώνω, ζαλιζομαι,

δεν είμαι πολύ καλά

Να δεις που θα κρύωσα...

Αλλαξε και ο καιρός απότομα

Κούλα

Ναι Ανέστο μου, ναι αγάπη μου

Αλλαξε ο καιρός

Μπορεί και να κρύωσες

Μα ξάπλωσε να σε τρίψω λιγάκι

Για στάσου να δώ...

(τον πλησιάζει και τον φιλά στο μέτωπο)

Μα εσύ καίς, έχεις πυρετό

Ξάπλωσε να σε τρίψω λίγο θα σου κάνω και

ένα ζεστό τσαϊ να πεις

Με λίγη ζάχαρη να σε πρημήσει

Να δεις θα πέσει και ο πυρετός

(Ο Ανέστος ξαπλώνει και η Κούλα πάει και ετοιμάζει μια κούπα τσαϊ, ρίχνοντας λίγη από τη σκόνη που είχε στο σακούλι μέσα στη τσάντα της... τα ανακατεύει και του το δίνει)

Να πιές να συνέλθεις λίγο...

Ανέστος

Σ ευχαριστώ καλή μου...

Μη παρεξηγηθείς μ' αυτό που θα σου πώ

Αλλα νά ένιωσα ξαφνικά παιδί

Και μου θύμπες τη μάνα μου

Έτσι και εκείνη όταν αρρώσταινα

Τα ίδια έκανε

Εχω και την πρόβα

Πως θα πάω το βράδυ να τραγουδήσω;

Κούλα

Κάτσε σήμερα, να πάρεις τα φάρμακα και μη πές

Θα ειδοποιήσω εγώ τα παιδιά να παίξουν μόνα τους

Εξ άλλου τα τραγούδια που έγραψες έχουν

πιά μάθει και τα παίζουν και μόνοι τους

Άστους δε χάθηκε ο κοσμος για μια μέρα

*(Ο Ανέστος πίνει το τσαϊ και αρχίζει σε λίγο να ζαλίζεται... ξαπλώνει και πέφτει σε ύπνο... στο**μεταξύ νυκτώνει και ξυπνά ο Ανέστος... ψήνεται**και στο πυρετό και αρχίζει να πονά.. Τα φώτα**πέφτουν στους μουσικούς γιατί παράλληλα στο**μαγαζί οι μουσικοί παίζουν και τραγουδάνε και**μετά την άλλη μέρα το πρωϊ στη κάμαρα)***Ανέστος**

Τι μου συμβαίνει; Ζαλιζομαι έχω παραισθή-

σεις, πονάω... πονάνε τα κόκκαλα μου..

Κούλα

Μη στεναχωριέσαι αγάπη μου..

Εχω λίγο φάρμακο, παλιά συνταγή από τη

συχωρεμένη τη θεία μου τη Μαρίκα

Τη Βουρλιώτισσα

Παλιά γιατροσόφια αυτά

Αλλά πάντα κάνουν θαύματα

Για πλάγιασε να σου δώσω λίγο

Είναι λίγο πικρό

Μα να τόσο τόσο δα

Τίίίίίισα στη μύτη του κουταλιού

*(πάει και βάζει λίγο από το περιεχόμενο της σα-**κούλας στη μύτη του κουταλιού και του το δίνει)*

Πιές και νερό λεβέντη μου και να δεις πως θα

συνέλθεις

Θα σου δώσω σε λίγο και ένα γλυκό να φάς

Θα σε πρημήσει .. και θα κοιμηθείς

*(Τα φώτα σβήνουν σε όλη τη σκηνή και στο**κέντρο της σκηνής εμφανίζεται ο μαυροντυμένος**άντρας (αφηγητής) ενώ σιγανή μουσική παίζουν**οι μουσικοί, ίσως ένα ταξίμι...)*